

[Oluf Pedersen.]

Var det ikke mere naturligt, om man sagde: Herremændene skal ligesom Husmændene betale fuld Grundskyld, den samfunds-skabte Grundværdi, ind til Fælleskassen, og saa konkurrerer de i øvrigt paa lige Fod? Det var Ret, og det var Ret, selv om Herregaardene under disse Forhold ikke kunde eksistere. Hvorfor skal man i et Samfund som det danske, hvor der er Mangel paa Arbejde, hvor der mangler Beskæftigelse, kunstigt opretholde en Række store Herregaarde? Hvorfor skal man, naar det kniber for disse Herregaarde med at eksistere under fri Vilkaar — selv om vor nuværende Skattelovgivning begunstiger dem —, hvorfor skal man yderligere gennemføre Begunstigelser, for at denne Herregaardsdrift kan blive opretholdt? Man motiverer det i Landbokommissionens Betænkning med at sige, at Korndyrkning er intensiv Drift. Men de Herrer ved, at Korndyrkning er ikke intensiv Drift, den er ekstensiv Drift. Derfor er et Forslag som dette i Strid med den intensive Drift, det gaar ud over den intensive Drift. Det skaber Arbejdsløshed og ikke det modsatte, saadan som de Herrer vil fortælle.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Ulrich, og ogsaa det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, har været stærkt inde paa, hvad jeg for øvrigt ikke rigtig forstaaer, at fremhæve det tidligere Medlem af dette høje Ting, Hr. Madsen-Mygdals Tale vedrørende Korn-tolden og den Modvillie, Madsen-Mygdal og øvrige Medlemmer af Venstre havde mod Korntolden før Valget. Ja, men vi stod jo paa Linie med Formanden for det konservative Parti den Gang. Hvis det ærede Medlem vil se Sp. 1698, 1932—33, vil han finde Udtalelser af Formanden for det konservative Parti overfor det ærede Medlem Hr. Duborg:

„Det konservative Parti er ikke inden Valget og heller ikke efter Valget gaaet ind for Korntold, det har overhovedet aldrig i dette Land været et aktuelt politisk Spørgsmaal.“

Efter dette er jeg dog tilbøjelig til at tro, at Diskussionen mellem det ærede Medlem Hr. Ulrich og mig kan være nogenlunde afsluttet paa det Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Efter det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens sidste Bemærkning tror jeg det nødvendigt lige at trække Hovedlinien op i det, der foregaar; den tror jeg ikke, det ærede Medlem har gjort sig klar. Det, der foregaar i denne Sal i Dag, det er: Der er sket en Henvendelse fra Flæskeproducenter her i Landet til Regering og Rigsdag, om de vil træffe en begrænsende, en regulerende Foranstaltning overfor Flæskeproduktionen. Derefter er der tildelt Flæskekort, altsaa Ret til at producere Svin, til nogle bestemte Landmænd, og de er i langt højere Grad tildelt det lille Landbrug end det store. Man har derigen-nem direkte forbudt det store Landbrug at anvende sine Raavarer, Kornet, til Flæskeproduktion, som er lønnende. Altsaa, siger det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, nu vil man tage fra de smaa og give til de store — efter at man har forbudt de store at udnytte deres Raavarer til den eneste rentable Produktion! Naar jeg hører en saadan Fremstilling fra Retsforbundet, saa siger jeg endnu en Gang: Sørg for at faa det Navn ændret!

Og maa jeg føje til: Naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen paa visse Punkter sammenligner de Konservative med Retsforbundet, saa generer det mig at blive sammenlignet med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i denne Forbindelse, og derfor vil jeg gerne spørge: Hvad er det da, der har ændret sig? Det ærede Medlem konkluderede nemlig i, at vi sagde en Ting baade i Tide og Utide. Vi foreslog en Kornordning den 31. Marts 1933. Hvad er det da, der er sket siden den Tid? Paa det Tidspunkt afviste det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sammen med Regeringspartierne overhovedet at behandle vort Forslag. Nu er der altsaa sket noget saa vældigt siden den Tid, at det, der var ubetimeligt paa det Tidspunkt, det er i Dag højst paakrævet. Naar det ærede Medlem stiller sig saa afgjort forskelligt til dette Problem, saa maa han nærmere klargøre overfor den undrende Forsamling, der hører paa dette, hvad der er sket siden den Tid.

Jeg tror, Forholdet er det, at vi har sagt det rigtige for lang Tid siden, men det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har været saa tungnem — en Tungnemhed, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fortsætter med at lide under, men som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen dog nu altsaa er kommet ud over —, at først nu, paa et alt for sent Tidspunkt, kan det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen se det beret-tigede i de Konservatives Standpunkt.